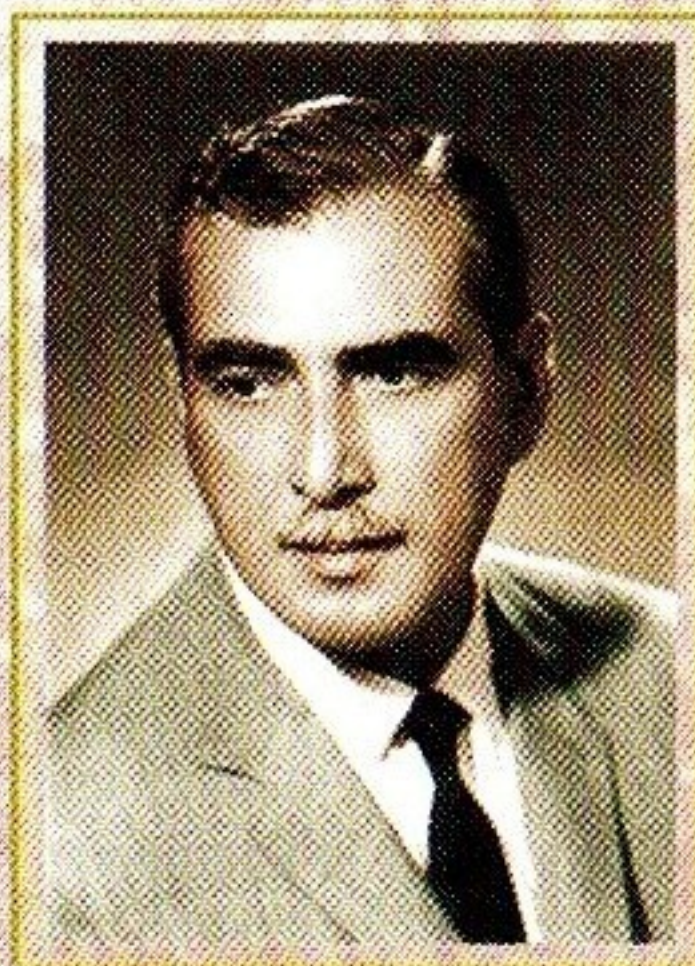

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑΝΙΤΣΑΣ

Ἄρχων Προτοψάλτης τῆς Μ.Χ.Ε.

Α] ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, 24/12/1959

Β] ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, ΑΡΧΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ '60
ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΩΡΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΛΕΟΙ

Α. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, 24/12/1959

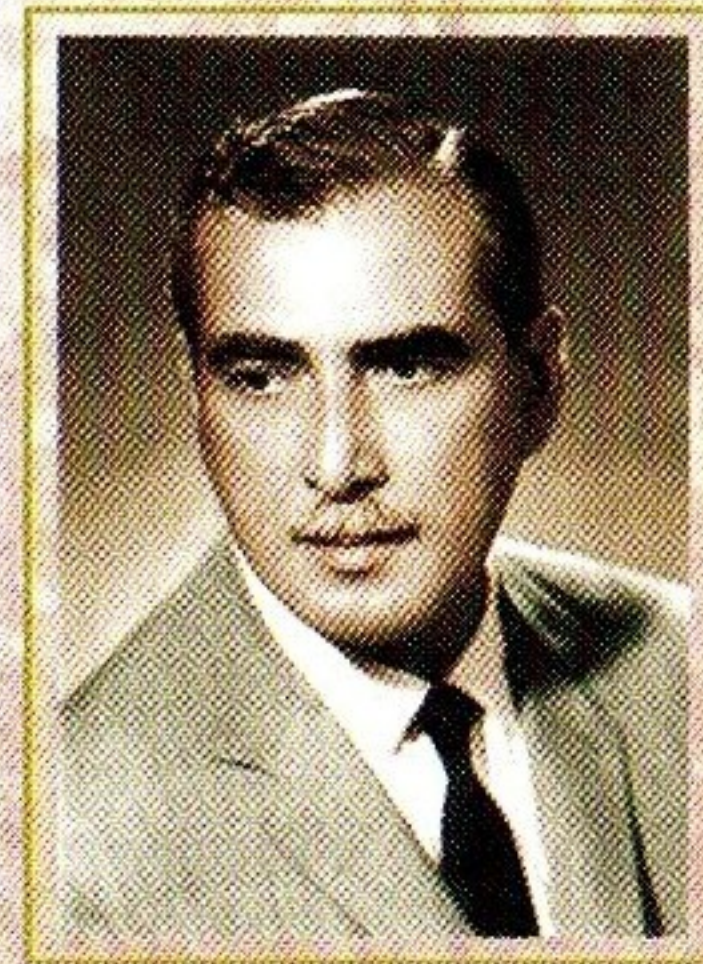
1.	Προλόγισμα Ἄρχοντα. Α΄ ΩΡΑ: «Βηθλεέμ ἑτοιμάζου..., Δόξα Πατρί... Τάδε λέγει ...» (Ἦχος πλ. δ΄)	05΄:49΄΄
2.	Γ΄ ΩΡΑ: «Πρό τῆς γεννήσεως...» (Ἦχος πλ. δ΄)	01΄:58΄΄
3.	ΣΤ΄ ΩΡΑ: «Δεῦτε πιστοί... (Ἦχος α΄), Δόξα Πατρί... Δεῦτε χριστόφοροι λαοί...» (Ἦχος πλ. α΄)	05΄:45΄΄
4.	Θ΄ ΩΡΑ: «Ὅτε Ἰωσήφ... (Ἦχος πλ. β΄), Σήμερον γεννᾶται...» (Ἦχος πλ. β΄)	06΄:27΄΄
5.	«Δόξα Πατρί... Τά σύμπαντα...» (Ἦχος β΄), «Ἐλέησόν με... Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...» (Ἦχος πλ. β΄)	02΄:25΄΄
6.	«Χριστός γεννᾶται..., Ἔσωσε λαόν..., Θεός ὢν εἰρήνης..., Τῷ παντάνακτος..., Μεγάλυνον ψυχή μου... Μυστήριον ξένον...» (ἀργές ἦχος α΄)	09΄:40΄΄
7.	Χαιρετισμός Σεβασμιωτάτου Πέργης κ. Εὐαγγέλου Γαλάνη	01΄:29΄΄
8.	«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...» (Ἦχος γ΄)	01΄:05΄΄

Β. ΚΩΝ/ΛΗ. ΑΡΧΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ '60

9.	Πολυέλεος «Δοῦλοι Κυρίου...» Π. Πελοποννησίου (στίχοι-ἦχος πλ. α΄)	13΄:47΄΄
10.	Πολυέλεος «Λόγον ἀγαθόν...» Γεωργίου Κρητός (στίχοι-ἦχος βαρὺς διατονικός)	13΄:20΄΄
11.	Πολυέλεος «Δοῦλοι Κύριον...» Χουρ. Χαρτοφύλακος (στίχοι-ἦχος πλ. δ΄)	08΄:28΄΄
Συνολική διάρκεια:		70΄:27΄΄

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑΝΙΤΣΑΣ

Ἄρχων Προτοψάλτης τῆς Μ.Χ.Ε.

Α] ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, 24/12/1959
Β] ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, ΑΡΧΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ '60
ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΩΡΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΛΕΟΙ

ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Μαραθωνομάχων 52-54, 104 41 Αθήνα • Τηλ./Fax: 210 51.49.430

www.music-art.gr, e-mail: info@music-art.gr

ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Τό **ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ** ιδρύθηκε τόν Φεβρουάριο του 2004. Σκοπός του είναι ή έρευνα συλλογή, διάσωση και προβολή τής Μουσικής μας στην **παραδοσιακή** της μορφή, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τήν δημοσιοποίηση του έργου - εκτελεστικού και συγγραφικού - παλαιών διδασκάλων.

Έτσι, μέσα από τις ζωντανές ηχογραφήσεις υπενθυμίζεται ο πλούτος μαθημάτων τής Βυζαντινής Μουσικής πού τείνουν νά ξεχαστούν, διασώζεται τόσο ή **πολιτιστική μας κληρονομιά** όσο και ή **ιστορική αξία** και αναδεικνύεται ή βαθιά γνώση τών μυστικών τής ψαλτικής τέχνης από τους εκτελεστές της.

Κ.Π.Μ.Ε. 13

© Copyright - Έπιμέλεια έκδόσεως 2007

Χρήστος Τσιούνης

ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Μαραθωνομάχων 52- 54, 104 41 Άθήνα

Τηλ. / Fax: 210 51 49 430

www.music-art.gr

e-mail: info@music-art.gr

Άπαγορεύεται οποιαδήποτε χρήση ή αναμετάδοση μέ όποιονδήποτε τρόπο, τμήματος ή του συνόλου του ήχητικού ή έντυπου υλικού χωρίς τήν έγγραφη άδεια και τήν απαραίτητη αναφορά στον έπιμελητή έκδόσεως και τόν έκδοτικό φορέα.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑΝΙΤΣΑΣ

Ο Θρασύβουλος Στανίτσας γεννήθηκε στα Ύψωμαθεία, ένα προάστιο τής Κων/λης, τό 1910. Σέ ηλικία 10 χρονών, πήρε τά πρώτα μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής από τόν θείο του Δημήτριο Θεραπειανό. Άργότερα μαθήτευσε στους Δημήτριο Βουτσινά, Γιάγκο Βασιλειάδη, Μιχαήλ Χατζηαθανασίου, στον όποιο, ως λέγεται, τελειοποιήθηκε μουσικά και τέλος στον Ίωάννη Παλάση.

Έψαλε σέ πολλές εκκλησίες τής Πόλης: Λαμπαδάριος του ι. Ναού Άγίου Μηνά, Πρωτοψάλτης στους ιερούς Ναούς Θείας Αναλήψεως και Άγίων Κων/νου και Έλένης Ύψωμαθείων μέχρι τό 1929, όποτε διορίστηκε Β' Δομέστικος του ι. Ναού Άγίου Νικολάου Γαλατά μέχρι τό 1930. Έν συνεχεία, διετέλεσε Α' Δομέστικος μέχρι τό 1936 και κατόπιν Λαμπαδάριος στον ίδιο Ναό μέχρι τό 1939.

Η φήμη του είχε ήδη άπλωθει σέ όλόκληρη τήν Πόλη και ήταν φυσικό έπακόλουθο νά κληθεί «έξωθεν» εκείνη τήν χρονιά για νά καλύψει τήν θέση του Άρχοντος Λαμπαδαρίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, άπέναντι στον Κων/νο Πρίγγο. Τήν 1η Μαρτίου του 1939 χειροθετείται Άρχων Λαμπαδάριος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, θέση τήν όποία κράτησε μέχρι τήν Κυριακή τής Σταυροπροσκυνήσεως του 1961, όποτε χειροθετήθηκε Άρχων Πρωτοψάλτης στή θέση του παραιτηθέντος Κων/νου Πρίγγου. Στίς 6/4/1964 άπελάθηκε από τήν Κων/πολη λόγω τών γνωστών γεγονότων και τής Έλληνικής του ύπηκοότητας και ήρθε στην Άθήνα. Δέν μένει όμως για πολύ και φεύγει για τήν Χίο όπου έμεινε και έψαλε περίπου ένα χρόνο.

Έπειτα φεύγει για δύο μήνες στή Βηρυττό και έπανέρχεται στην Άθήνα όπου τήν 1η Ίανουαρίου του 1966, διορίζεται πρωτοψάλτης στον ι. Ναό Άγίου Δημητρίου Άμπελοκήπων έως τό 1981 όπου παραιτήθηκε για λόγους υγείας.

Ὁ Θρασύβουλος Στανίτσας ὑπῆρξε ἓνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἱεροψάλτες τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Μὲ τὴν μοναδική χρονική του ἀγωγή, τὸ τέλειο πάτημα τῶν διαστημάτων καὶ τὴν ἐκπληκτικὴ καλλωπιστικὴ του ἐρμηνεία ἄφησε ἐποχή. Χάρη δὲ στὴν ἰδιαίτερη, εὐλύγιστη καὶ γλυκύτατη φωνή του ἐπίθετα ὅπως «ἀηδὼνι τῆς Πόλης», «καλλικέλαδος» κ.ἄ., φαντάζουν ἀπλὰ τυπικά. Ὁ τρόπος γενικά τοῦ ψάλλειν του ὅσον ἀφορᾷ τίς μικρὲς καὶ μεγάλες λεπτομέρειες τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο μελέτης ἀπὸ τοὺς εἰδικούς τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

Ὁ ἴδιος ἔψαλε καλεσμένος σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, στὴν Ἀμερική τὸ 1967, ἀλλὰ καὶ στὴν Ρώμη τὸ 1972. Ἔκανε ἐπίσης ἀρκετὲς ἐμφανίσεις μὲ χορωδία πού ἐδίδασκε καὶ διηύθυνε ὁ ἴδιος τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ σὲ ἀρκετὲς πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Βραβεύθηκε ἀπὸ πολλοὺς φορεῖς καὶ συλλόγους μὲ κορυφαῖο τὸ γεγονὸς τῆς βράβεισής του ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σὲ εἰδική τελετὴ τὸ 1983.

Πέθανε στὴν Νέα Μάκρη στίς 18 Αὐγούστου 1987, νικημένος ἀπὸ τὴν ἐπάραιτη νόσο, ἀφήνοντας τεράστιο κενὸ στὴν Βυζαντινὴ Μουσική.

Τὸ **ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ** παρουσιάζει τὸ **C.D.** ὑπ' ἀριθ. 13. Τὸ συγκεκριμένο **C.D.** περιέχει ζωντανὲς ἠχογραφήσεις τοῦ Ἄρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Μ.Χ.Ε. Θρασυβούλου Στανίτσα στὴν Κων/λη τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '50 καὶ στίς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '60.

Α) ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, 24/12/1959

Τόσο ἀπὸ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Θρασ. Στανίτσα ὅσο καὶ ἀπ' αὐτόν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέργης κ. Εὐαγγέλου Γαλάνη συμπεραίνουμε ὅτι ἡ ἠχογράφηση ἔγινε χάριν παρακλήσεως φίλων τοῦ Ἄρχοντα ἀπὸ τὴν Θεσ/νίκη.

Ἐκείνη τὴν περίοδο ὁ Θρασ. Στανίτσας ἦταν Ἄρχων Λαμπαδάριος τῆς Μ.Χ.Ε. Ἔχει προηγηθεῖ ἡ ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων καὶ ὁ ἴδιος μὴ φειδόμενος κόπου – κάτι πού τονίζει καὶ ὁ Γέρον Πέργης – ψάλλει κατ' ἰδίαν μαθήματα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Χριστουγέννων θά ἀρχίζε στίς 3:00 π.μ. ὅπως ἐπίσης μᾶς πληροφορεῖ ὁ Γέρον Πέργης πρᾶγμα πού καθιστᾷ τὴν ἠχογράφηση περισσότερο σημαντικὴ ἀφοῦ γίνονται εὐκόλα κατανοητὰ ὁ πολὺς κόπος καὶ ἡ κούραση τοῦ Θρασ. Στανίτσα.

Στὸ μουσικὸ μέρος ἀκοῦμε τὰ ἰδιόμελα τῶν Ὁρῶν μόνο τοῦ δεξιοῦ χοροῦ - δυστυχῶς - ἀπὸ τὸν τότε Λαμπαδάριο Θρασ. Στανίτσα σὲ μία ἐκπληκτικὴ ἐρμηνεία πού συνδυάζει τὸ ἀπλό καὶ ἀπέριτο τοῦ Πατριαρχικοῦ ὕφους, ἦτοι τὸ μεγαλοπρεπές. Ἡ ἐρμηνεία ἀναδεικνύει φυσικὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θρασ.

Στανίτσα καί ἀποδεικνύει πώς ἓνα μέλος - ἐν προκειμένῳ τὰ ἰδιόμελα - ὅταν λέγεται στήν χρονική καί τονική ἀκρίβεια πού αὐτό ἀπαιτεῖ, μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο σπουδῆς καί μελέτης καί νά ἀναδείξει τήν ἀπό πάσης πλευρᾶς ἀνωτερότητα τῆς Βυζαντικῆς μουσικῆς.

Μοναδική εἶναι ἐπίσης καί ἡ ἐρμηνεία τοῦ Θρασ. Στανίτσα καί στίς - σέ ἀργό εἰρημολογικό μέλος - καταβασίες καί εἶναι κρίμα τό ὅτι δέν σώζονται ὅλες πού ἐκ τῶν πραγμάτων συμπεραίνουμε ὅτι πρέπει νά ἔχουν εἰπωθεῖ.

Β) ΚΩΝ/ΛΗ ΑΡΧΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ '60

Στό δεύτερο μέρος τοῦ C.D. ἀκοῦμε μία μοναδική καί ἐκπληκτική μονωδιακή ἐρμηνεία καί ἀπόδοση στίχων ἐκ τριῶν πολυελέων τοῦ Θρασ. Στανίτσα.

Ἡ ὄνομασία πολυέλεος ὀφείλεται στόν ρλέ δαυϊδικό ψαλμό καί εἰδικά στήν ἐπανάληψη τῆς κατάληξης ἑνός ἐκάστου ἐκ τῶν εἴκοσι ἕξι στίχων αὐτοῦ «.... ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ». Ἡ συνεχῆς ἐπανάληψη τῆς λέξεως «ἔλεος» προσέδωσε τήν ἐπωνυμία «πολυέλεος».

Ἡ πολυέλεος ἀνήκει στό παπαδικό γένος τῆς μελοποιΐας καί ψάλλεται ἀντιφωνικά ὑπό τῶν δύο χορῶν κατά τήν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί εἰδικώτερα πρὶν ἢ ἐνδιαμέσως τῶν καθισμάτων σέ Δεσποτικές, Θεομητορικές ἑορτές ἀλλά καί μνήμες ἑορταζομένων Ἁγίων. Δυστυχῶς, κατά τήν διάρκεια τῶν ἐτῶν καί στά πλαίσια τῆς συντόμευσης τῶν ἀκολουθιῶν, οἱ πολυέλεοι δέν ψάλλονται πλέον χάνοντας ἔτσι ἡ μουσική ἓνα ἐξαίρετο μάθημα καί οἱ ὡς ἄνω ἀκολουθίες τήν παλιά λαμπρότητα. Ὡς ἐκ τούτου τό μάθημα

Πέτρος Ἀλατζᾶς ἢ Ἀλατσᾶς (1730 - 1777) Λαμπαδάροτος τῆς Μ.Χ.Ε.

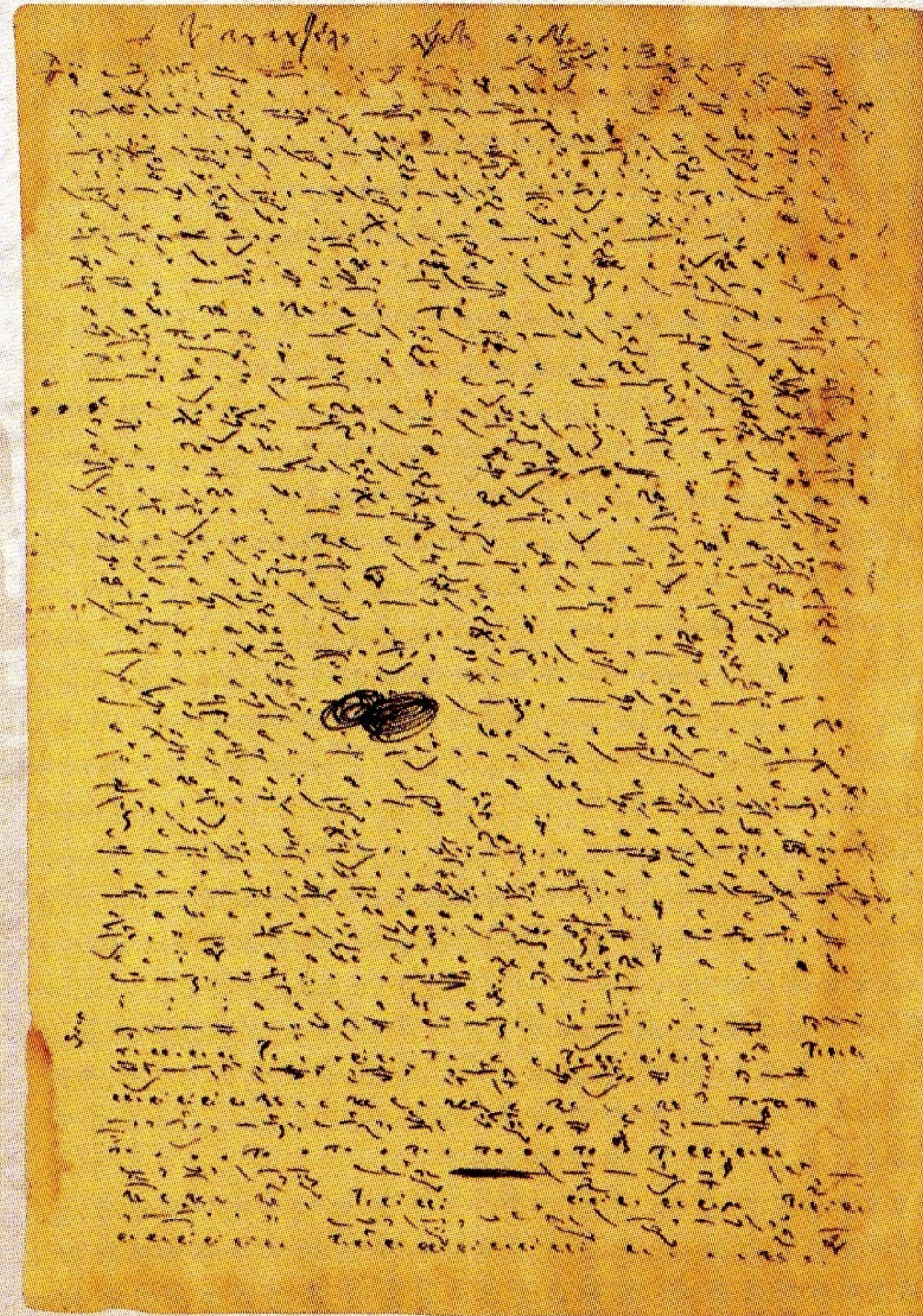
- όταν υπάρχει - αποκτᾶ ιδιαίτερη σημασία.

Τρεῖς εἶναι οἱ ἐδῶ παρουσιαζόμενοι πολυέλεοι: ὁ «κλασσικός» πλέον «Δοῦλοι Κύριον» τοῦ Π. Πελοποννησίου σέ ἦχο πλ. α΄, ὁ ἀνυπέρβλητος «Λόγον ἀγαθόν» τοῦ Γεωργίου Κρητός σέ ἦχο βαρὺ διατονικό καὶ ὁ ἐξαιρετικός «Δοῦλοι Κύριον» τοῦ Χουρ. Χαρτοφύλακος σέ ἦχο πλ. δ΄

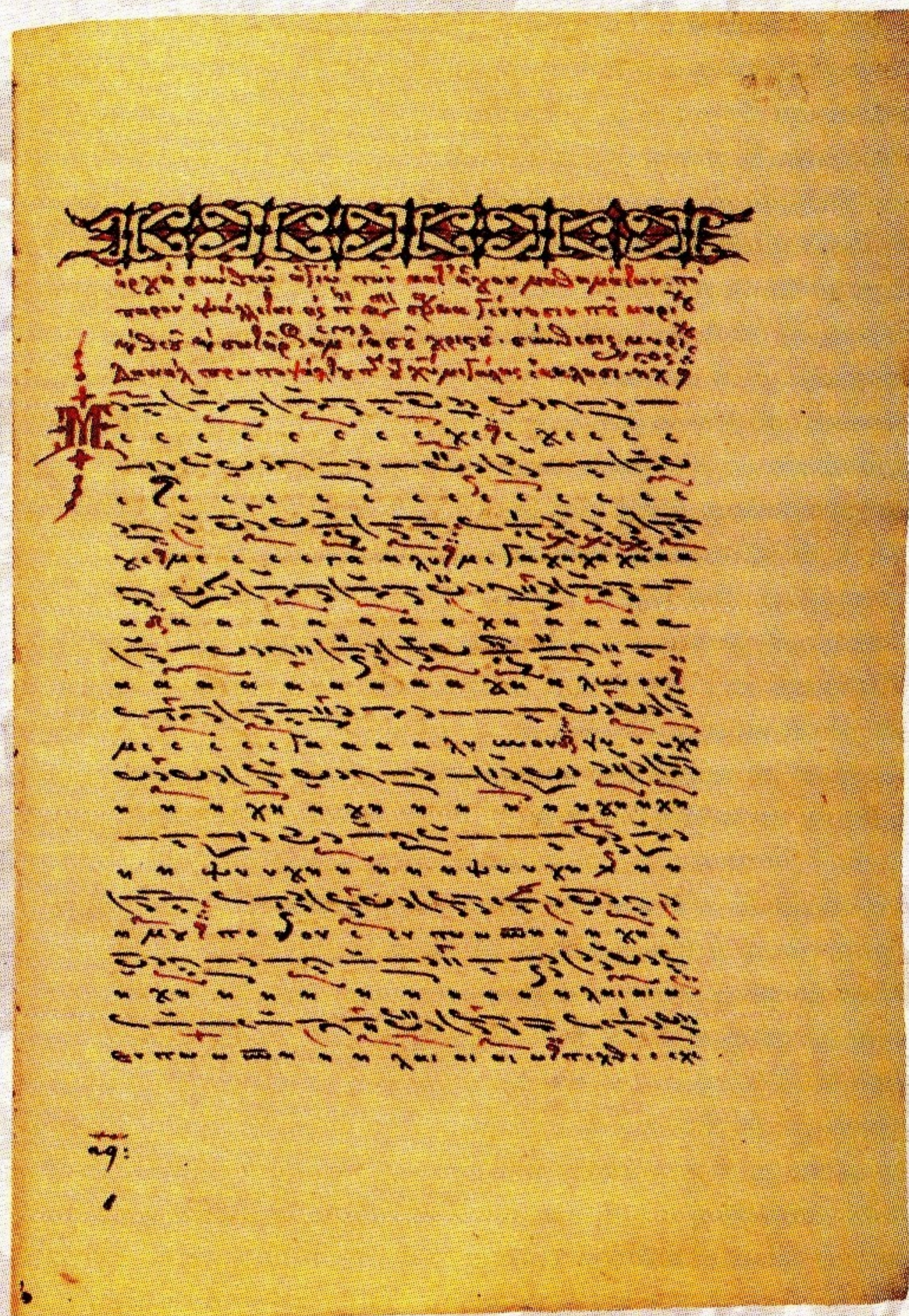
Ὁ πρῶτος κατ' ἐξοχὴν ἐψάλλετο στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, ὁ δεύτερος «κατ' ἐξαίρεση» καὶ τιμῆς ἔνεκεν στὸν μεγάλο διδάσκαλο Γ. τὸν Κρητὰ φαλλόταν ἐνίοτε σέ Θεομητορικές ἐορτές στὸν Πατριαρχικό Ναό. Γιά τὸν τρίτο δὲν ἔχουμε σαφεῖς μαρτυρίες γιὰ τὴν ψαλμῳδήσή του στὸν Πατριαρχικό Ναό, ἂν καὶ ἐπίσης γιὰ τὸν Χ. Χαρτοφύλακα ἴσχυε τό «κατ' ἐξαίρεση» καὶ τιμῆς ἔνεκεν ὅπως γιὰ τὸν Γ. Κρητὰ.

Εἰδικά γιὰ τὴν μελοποιΐα τῶν πολυελέων ἔχουν γραφεῖ πάρα πολλά βιβλία καὶ ἀναφορές πού φυσικά δὲν χωροῦν στὴν περιορισμένη αὐτὴ ἀναφορά. Οἱ πολυέλεοι ἀπὸ μόνοι τους ἀποτελοῦν ιδιαίτερο μάθημα γιὰ τὴν τέχνη τῆς μελοποιΐας. Οἱ μουσικές γραμμές κινοῦνται καθ' ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ἦχου, μέ ἐπισημειούμενες φθορές ἔχουμε ἀλλαγές ἦχου ἀκόμα καὶ γένους καὶ ἀξιοσημείωτο ὅπως καὶ στίς ἀργές δοξολογίες εἶναι ὅτι ὁ στίχος τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ κατὰ τὴν ἔκταση καὶ τίς φθορές ἀκολουθεῖ τὸν προσαληθέντα στίχο του δεξιοῦ χοροῦ.

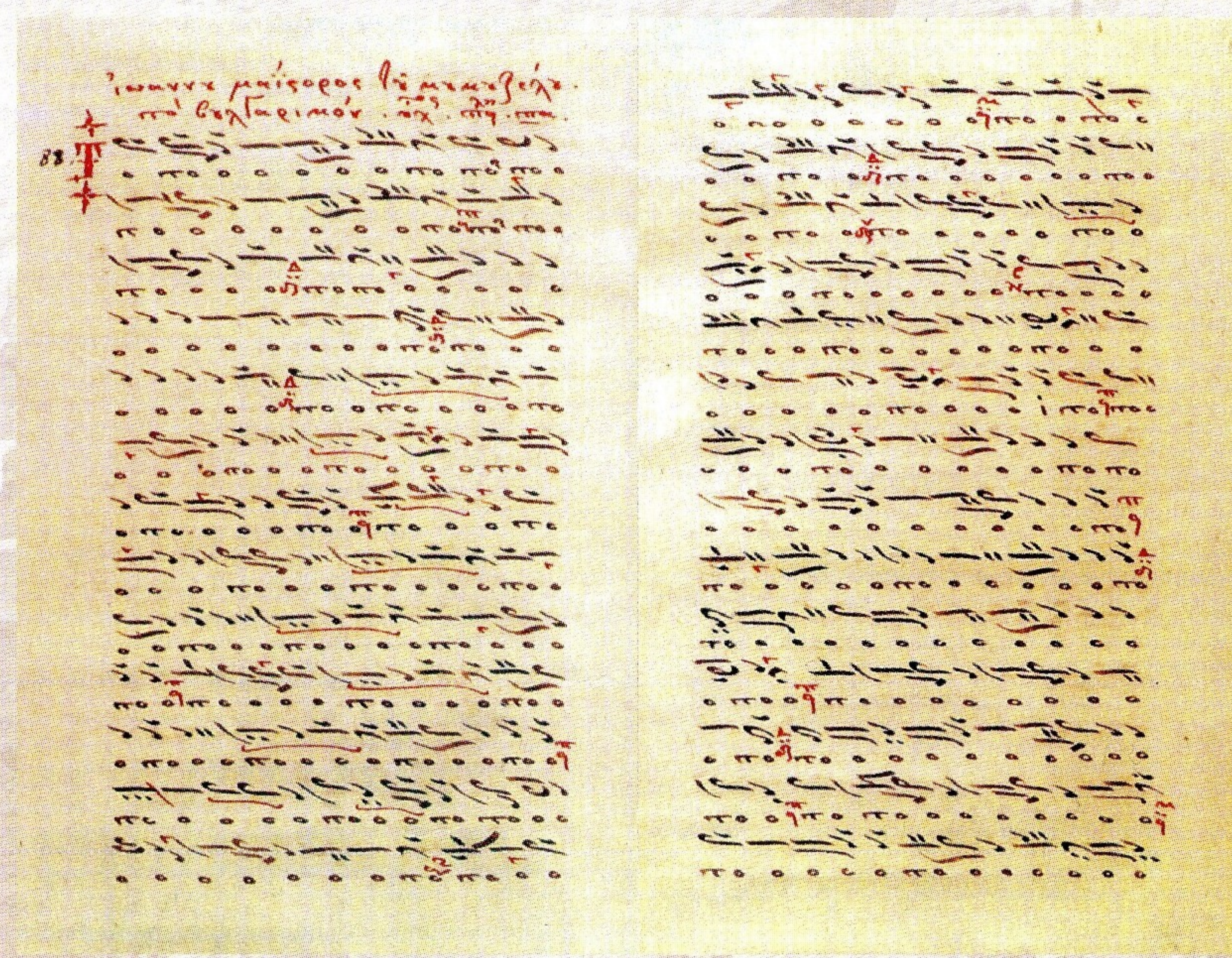
Στά χρόνια τῆς ἀκμῆς τοῦ Θρασ. Στανίτσα στὴν Κων/λη γενικώτερα ἦταν ιδιαίτερα διαδεδομένοι οἱ πολυέλεοι. Γι' αὐτό καὶ εἶναι ιδιαίτερα ἐμφανῆς ἡ εὐχέρεια τοῦ Ἄρχοντα τόσο στὴν ἐρμηνεῖα τῶν καλλωπιστικῶν σημοδοφῶ-

Το φερόμενο ὡς ἀυτόγραφο
τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου.
Ζάκυνθος, Συλλογὴ
Γριτσάνη αρ. χφ 1. Ἔτος
(γύρω στα 1770) φ173r

Αυτόγραφο Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος σε Παλαιά γραφή.
Αθήνα, Εθν. Βιβλ. ΜΠΤ αρ. χφ
623. Ανθολογία της Νέας Παπα-
δικής. Έτος 1792. φ223r

Ἀθήνα, Ἐθν. Βιβλ. ΜΠΤ 710, φ334r-35. Κρατηματάριο. Ἡ μεταγραφή Χουρμουζίου.
Γραφέας Χουρμούζιος Χαρτοφύλαξ. Ἔτος 1817.

νων, ὅσο καί στήν εὐχέρεια ἀπόδοσης τῶν φθορῶν. Εἶναι δέ ἡ μοναδική φορά πού σέ κατ' ἰδίαν ἀπόδοση τοῦ Θρασ. Στανίτσα ἔχουμε τόσους πολλούς ψαλόμενους στίχους.

Εἰδικά γιά τούς πολυελέους - ὡς μάθημα – καί γενικά γιά τήν ἠχογράφηση μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι ἐξαιρετικά σημαντική. Καί τοῦτο διότι ἀφ' ἑνός μὲν ὁ Θρασ. Στανίτσας βρίσκεται στήν κορυφή τῆς φωνητικῆς καί μουσικῆς ἀκμῆς του, Ἄφ' ἑτέρου δέ αὐτές οἱ μονωδιακές ἐκτελέσεις εἶναι ἀπαλαγμένες ἀπό τό ἐν γένει ἄγχος τῆς ἀκολουθίας καί δὴ τῆς Πατριαρχικῆς χωρίς ὅμως νά εἶναι ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Πατριαρχικοῦ ὕφους τό ὅποιο εἶναι πλέον φανερό ὅτι διακατέχει πλήρως τόν Θρασ. Στανίτσα ὁ ὅποιος ἀφήνει νά φανεῖ τό πηγαῖο ταλέντο του στήν ἐκτέλεση τῶν μουσικῶν ὕμνων.

Ἐξ αἰτίας δέ τοῦ δυσεύρετου αὐτῶν τῶν ἠχογραφήσεων ἀλλά καί γιά τούς προαναφερθέντας λόγους, ἡ ἠχογράφηση ἀποτελεῖ κειμήλιο καί ὑπόδειγμα μαθήματος. Καί ὑπάρχουν ἀνάμεικτα συναισθήματα αὐτά τῆς χαρᾶς καί ἱκανοποίησης γιά τήν διάσωση τῶν ἠχογραφήσεων ἀλλά καί τῆς λύπης καί ἐνδεχομένως ὀργῆς γιά τήν ἀπαράδεκτη παρέμβαση ἐκ μέρους ὁποίων στό κόψιμο τῶν σπουδαίων αὐτῶν μαθημάτων.

Ἡ ἠχογράφηση ἔφθασε στά χέρια μας ὡς ἔχει ἀπό τήν εὐγενική προφορά τοῦ Ἄρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχ/πῆς Κων/λεως κ. Λυκούργου Πετρίδη ἐκ τοῦ ἀρχείου του, τόν ὅποιο εὐχαριστῶ θερμά.

Δέν εἴμαστε σέ θέση νά γνωρίζουμε ἐάν οἱ πολυελεοὶ ἐψάλησαν τήν ἴδια

ἡμέρα στήν ἴδια ἠχογράφηση – πράγμα κατὰ τήν γνώμη μας δύσκολο-. Ὁ εἰρμός τῆς Ὡδῆς «Θεός ὦν εἰρήνης» καθὼς καί οἱ στίχοι τοῦ πολυελέου «Δοῦλοι Κύριον» Χ. Χαρτοφύλακος σέ ἦχο πλ. δ' προέρχονται ἀπό τό ἀρχεῖο τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καί συνεργάτη πρωτοπρεσβυτέρου Σεραφεῖμ Φαράσογλου τόν ὅποιο εὐχαριστῶ γιά τήν εὐγενική προσφορά του.

Οἱ στίχοι τοῦ ἐν λόγω πολυελέου εἶχαν ὑποστῆ φωνητική ἀλλοίωση. Ἡ χρονική καί τονική ἐπαναφορά ἀποτελοῦν προσωπική εὐθύνη τοῦ ὑπογράφοντος, ἀφοῦ δέν ὑπῆρχε συγκριτικό στοιχεῖο.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τόν Θεωρῆ Χρυσανθόπουλο γιά τίς πολλές ὥρες καί τήν ἰδιαίτερη προσπάθεια πού κατέβαλε γιά τήν ἠχητική ἀποκατάσταση τοῦ ὕλικου.

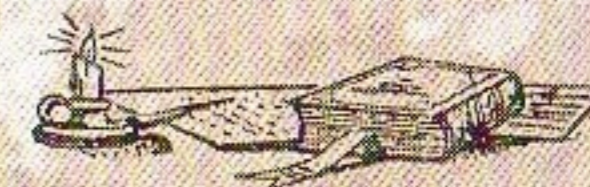

Ὁ Πατριαρχικὸς Οἶκος καὶ ὁ Πατριαρχικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Υ.Γ. Καταβλήθηκε κάθε δυνατή προσπάθεια τὰ περιεχόμενα τοῦ C.D. νὰ δημοσιοποιηθοῦν ὅπως ἀξίζει στὸν Θρασύβουλο Στανίτσα καὶ τὴν ἱστορία τῶν ἠχογραφήσεων. Αὐτὸ εἶναι δυνατόν μέχρις ἐνός σημείου καθὼς οἱ ἠχογραφήσεις πού ἔχουμε στὰ χέρια μας – κυρίως οἱ παλαιότερες – πολλές φορές εἶναι κοιμμένες καὶ γενικά σέ ὄχι καλὴ ἠχητική κατάσταση. Ἔτσι μὲ τὰ σύγχρονα ἠλεκτρονικά μέσα, ἔγινε ὅτι καλύτερο μπορούσε νὰ γίνει σέ αὐτές τίς ἠχογραφήσεις, μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου πού ἡ παρέμβασή μας θὰ μπορούσε νὰ ἀλλοιώσει τίς φωνές τῶν ἐκτελεστῶν. Σέ αὐτὴ τὴν περίπτωση προτιμήθηκε ἡ ὅποια ἀτέλεια παρά ἡ ἀλλοίωση τῶν φωνῶν.

Χρῆστος Τσιούνης

Ἐπιλογή, ἐπιμέλεια ἠχητικοῦ ὑλικοῦ, κείμενα, σχολιασμοί: Χρῆστος Τσιούνης
Digital mastering, ἠχητικοῦ ὑλικοῦ: Θεόδωρος Χρυσανθόπουλος

Γραφιστική ἐπιμέλεια: **GOSPEL CREATIVE**

Ἡ ἐπεξεργασία καὶ τὸ mastering τοῦ ἠχητικοῦ ὑλικοῦ ἔγινε
τόν Ἰούνιο τοῦ 2007.